

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

ning, at naar Landbruget mangler Arbejds-kraft, saa er det, fordi Ungdommen hellere vil have Understøttelse end Arbejde. For dette mangler man Bevis for. Tværtimod, der foreligger positive Beviser for, at af den store Hær af arbejdsløse repræsenterer de unge mellem 18 og 24 Aar en meget ringe Del.

Jeg vil sige, at i Stedet for, som det ærede Medlem mener, at være ked af, at dette Spørgsmaal er omtalt, er jeg meget taknemmelig for, at man har givet mig Lejlighed til ved denne Sags Behandling at fremsætte disse Udtalelser og fremkomme med disse Oplysninger.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg gerne sige, at det er jo trist for mig, at det ærede Medlem i Gaar sagde, at han og hans Parti ikke vilde være med til Gennemførelsen af første Afsnit af Forslaget; det ærede Medlems Udtalelser angående det andet Afsnit maatte bibringe mig den Opfattelse, at det ærede Medlem derimod var villig til en Forhandling om det andet Afsnit. I Dag kommer det ærede Medlem nu og berøver mig ogsaa denne Opfattelse og denne gode Tro til det ærede Medlems Parti i saa Henseende, idet han siger, at jeg kan være overbevist om, at naar der bliver Tale om Tilvejebringelse af de Midler, der skal bruges for at kunne udlaane disse Penge, saa melder det ærede Medlem og hans Parti Pas, og saa vil det vise sig, at de ikke vil være med dertil.

Jeg vil sige til det ærede Medlem, at jeg er ked af det og bedrøvet over det; men det ærede Medlem kan være overbevist om, at der er 10 000 Landmænd, der ogsaa vil modtage denne Meddelelse med stor Bedrøvelse.

Naar det ærede Medlem omtaler Afsætningsforholdene for danske Landbrugsprodukter som værende af stor Betydning, saa har jeg aldrig villet benægte det. Jeg kan jo hurtigt regne ud, at der skal meget faa Procent Stigning i Landbrugsprodukterne til for at opveje det Forslags Betydning, som der her er Tale om. Det er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem i. Men jeg vil spørge det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem paa en væsentlig Prisstigning? Har det ærede Medlem ikke samme Opfattelse som jeg, at man ikke maa regne med nogen væsentlig højere Pris for Landbrugets Produktion i Fremtiden, men med Priser, der ikke kommer ret meget over dem, vi har i Øjeblikket? Og tror det ærede Medlem, at Landbruget som saadant kan forrente den Gæld, der hviler paa Landbruget

med de Priser? Det tror jeg ikke. Og derfor bedrøver det mig, at det ærede Medlem ikke vil være med til at foretage disse Hjælpeforanstaltninger over for de Landmænd, der her er Tale om.

Det ærede Medlem omtalte dernæst Spørgsmaalet om, hvorvidt de 100 Mill. Kr. er tilstrækkelige til at indfri den Gæld hos Landbruget, som ligger mellem 85 pCt. og 110 pCt. Nej, det er de ikke. Betingelsen for, at det kan betyde, hvad det skal, er det Tilskud, som er foreslaaet i første Afsnit; for der ligger jo ca. 500 Mill. Kr. mellem 85 pCt. og 110 pCt. af Panteværdien som Gæld paa Landbrugsejendomme, og saa ligger der yderligere et Par Hundrede Millioner Kroner ud over de 110 pCt. Det er for at nedbringe dette Beløb saa meget som muligt, at man skulde stille de 100 Mill. Kr. til Raadighed. Men hvis man vil hjælpe, vil lette Rentevilkåarene for hele det Beløb, der ligger over 85 pCt., saa maa man enten give Tilskud, som vi har foreslaaet, eller ogsaa maa man ofre meget større Beløb, end vi har foreslaaet. Vi har foreslaaet, at man benytter begge Dele, og jeg kan ikke se, der er større Mulighed for, at man skulde kunne stille tilstrækkelig mange Penge til Raadighed, hvis man skulde løse Spørgsmaalet alene gennem nye Udlaan.

Det ærede Medlem gentog atter Ønskeligheden af, at man kom til en Omlægning af Landbrugets Produktion over til Sukkerroer og Kartofler o. s. v. Jeg er enig i, at dette var ønskeligt, men det opnaas ikke ved at gøre Kornet dyrere. Tværtimod, en Kornfordyring vilde i høj Grad bidrage til det modsatte. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at blev Kornet dyrere, saa vilde de store Landbrugsbedrifter gaa mere over til Korndyrkning og bort fra Dyrkning af Sukkerroer og Kartofler; det er indlysende.

Med Hensyn til Landmændenes Frihed forstod jeg det ærede Medlem saaledes, at blandt de Bestemmelser i Lovforslaget, han tænkte paa som begrænsende Landmændenes Frihed, var ogsaa denne om Forbud mod yderligere Pantsætning. Herom skal jeg sige, at der indeholdes i Lovforslaget Bestemmelser, der gaar ud paa, at hvis der optages Laan til Grundforbedringsarbejder og lignende værdiskabende Foranstaltninger inden for Bedriften, kan der gives Dispensation fra denne Bestemmelse, og det finder jeg rimeligt. Men i Almindelighed vil det være urimeligt for Staten at yde Tilskud og Saneringslaan og lade ved-